

[Albrechtsen]

spørgsmålet om dobbeltbeslutningen, sådan som det er dokumenteret i bemærkningerne til dette beslutningsforslag, og vi har senest set, hvorledes de nye aggressive doktriner er under udarbejdelse.

Forhåbentlig kan disse ting standses, fordi det er lykkedes at skabe en tilstrækkelig offentlig opmærksomhed omkring dem til, at der bliver fremtvunget en politisk beslutning, men det er helt utilfredsstillende og helt uacceptabelt, at der skal rejses og fremskaffes oplysninger ad alle mulige kanaler internationalt for at kunne skabe grundlaget for at fremtvinge en politisk beslutning om ting, som forsvarsministeren fra første færd i enhver henseende selv burde være gået til folketinget med og have fremlagt over for folketinget. Det er dette grundlæggende misforhold i forholdet mellem de militære magter og demokratiet, som dette forslag sigter på at rette op på.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg skal ikke gøre meget for at forlænge denne debat. Jeg vil blot sige, at jeg naturligvis er ganske enig i det synspunkt, som min forgænger som forsvarsminister, hr. Søgaard, kom med om åbenhed. Jeg mener også, at vi skal have en høj grad af åbenhed omkring dansk forsvars- og sikkerhedspolitik.

Et af elementerne i denne åbenhed er den beslutning, der blev truffet om udsendelse af en årlig redegørelse, der jo netop afgives til folketingets forsvarsudvalg, og som er kendetegnet af en høj grad af åbenhed på en lang række områder.

Det, der kaldte mig herop, var sådan set hr. Thofts betragtninger med relevans til enevælden, idet vi fik både enevælden og Københavns befæstning draget ind i denne drøftelse. Hr. Thoft beskyldte i og for sig flertallet i folketinget for at føre en udenrigs- og sikkerhedspolitik som i enevælden, altså uden om de parlamentariske organer. Det er jo ikke rigtigt, for der kan jo ikke føres en anden sikkerheds- og udenrigspolitik, end der er et flertal for i dette folketing.

Hvad angår antallet af spørgsmål, som blev draget ind i det, og karakteren af de spørgsmål, der bliver stillet, må jeg korrigere hr. Arentoft. Der er i første kvartal af indeværende år ikke stillet 60 spørgsmål, som hr. Arentoft nævnte, men der er stillet over 100

her i salen til mundtlig og skriftlig besvarelse og gennem folketingets forsvarsudvalg. Nu kan man sige, at det også er i orden, og det er det, for det er en del af det parlamentariske spil, at man har den adgang, men omvendt må jeg også sige til hr. Thoft og til hr. Albrechtsen især, at der på det område, vi beskæftiger os med, må være en række oplysninger, som er klassificerede, som ikke kan offentliggøres. Det kan ikke være anderledes.

Der blev inddraget det spørgsmål, at det kunne være interessant, om der var tilsvarende muligheder i andre lande, der ikke har den samme åbenhed som hos os. Jeg ved ikke, om man har en spørgetid i Den øverste Sovjet; det kunne måske være en tillidskabende foranstaltning, at noget sådant blev indført, men det har jeg af gode grunde ingen kompetence til at beskæftige mig med i øvrigt.

Hr. Albrechtsen omtalte spørgsmålet om, i hvilket omfang man her i tinget var blevet orienteret forud for vores tiltræden til SACEURs forstærkningsplan. Jeg kiggede – lidt hastigt, vil jeg indrømme – på, hvilke drøftelser der har været, og hvilke former for orienteringer der er sket forud for dette; det ligger jo nogle år tilbage. Nu skal jeg meget hurtigt ride op for hr. Albrechtsen, hvad der rent faktisk har været.

Den 26. februar 1980 havde man en forespørgselsdebat, 26. marts 1980 gav den daværende forsvarsminister en redegørelse i forsvarsudvalget, 16. oktober 1980 var der samråd i udvalget, 30. oktober 1980 var der forespørgselsdebat, 20. februar 1981 blev der udsendt en pressemeddelelse om udkastet til SACEURs forstærkningsplan, 22. april 1981 gav forsvarsministeren en redegørelse i forsvarsudvalget, 30. april 1981 var der en redegørelse i det udenrigspolitiske nævn, 7. maj 1981 et brev fra forsvarsministeren til SACEUR, brevet går til forsvarsudvalget, 14. maj 1981 samråd i forsvarsudvalget, 2. april 1982 orientering i udenrigspolitisk nævn, 31. marts 1982 notat fra forsvarsministeren til forsvarsudvalget om SACEURs forstærkningsplan og endelig 15. april 1982 forespørgselsdebat.

Jeg skal ikke gå så meget tilbage i historien; jeg vil blot sige, at der ikke er meget, der tyder på, at den beslutning har passeret dette ting i fuldkommen tavshed.